

การอนุรักษ์พลังงานแบบมีส่วนร่วมโรงพยาบาลอ่างทอง
จังหวัดอ่างทอง
Participatory Energy Conservation in Ang Thong Hospital
Ang Thong Province

กิริดา ศิริกฤตโสภณ¹

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง 2) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม และปัจจัยกระตุ้น และ 3) เพื่อศึกษา ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะของบุคลากรในการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง กลุ่มตัวอย่างได้แก่ บุคลากรในโรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง จำนวน 400 คน จำแนกเป็น แพทย์ 50 คน พยาบาล 180 คน และเจ้าหน้าที่อื่น ๆ 170 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยโดยใช้สถิติความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) ด้วยวิธีการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe'

¹ นักศึกษาประจำหลักสูตรสังคมศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาสังแวดล้อม) ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล e-mail address : panda_kangfu31@hotmail.com

ผลการวิจัยพบว่า (1) การมีส่วนร่วมของบุคลากรในการอนุรักษ์พลังงาน โรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (2) ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน การมีส่วนร่วมของบุคลากรในการอนุรักษ์พลังงาน โรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ไม่แตกต่างกัน ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม และปัจจัยกระตุ้นที่ต่างกัน การมีส่วนร่วมของบุคลากรในการอนุรักษ์พลังงาน โรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (3) ปัญหา อุปสรรค ของบุคลากรในการอนุรักษ์พลังงาน โรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง อยู่ในระดับปานกลาง ข้อเสนอแนะของบุคลากรในการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทองด้านผลการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานให้มากกว่านี้ ด้านผล ความรู้ความเข้าใจเรื่องการอนุรักษ์พลังงาน บุคลากรในแต่ละแผนกมีความหลากหลายด้านพื้นฐานทางสถานะ ด้านผลความคิดเห็น โรงพยาบาลอ่างทองควรเปิดรับกล่องรับความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการ และกิจกรรมในการอนุรักษ์พลังงาน

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วมของบุคลากรในการอนุรักษ์พลังงาน

Abstract

This quantitative research was aimed to 1) study the participatory level of staff in energy conservation; 2) comparative factors affecting the participation of staff in energy conservation classified by personal economic, social, and stimulating factors; and 3) to study the problems and recommendations of the staff about energy conservation in Ang Thong Hospital. The research tool was a questionnaire with 400 staff: 50 doctors, 180 nurses,

and 170 officers. The statistics for data analysis consisted of percentage, frequency, mean, and standard deviation. One-way ANOVA was used for analyzing difference between sub-groups and Scheffe's method and for testing paired difference.

The research results showed the following : 1) The participatory level of staff in energy conservation was moderate; 2) The populations were different in gender, age, work duration in hospital, and the stimulating factor on the knowledge level on energy conservation did not significantly cause different participation of staff in energy conservation at the level of 0.05. The population with difference in marital status, education, position, monthly incomes, and the stimulating factor on receipt of the information significantly caused different participation of staff in energy conservation at the level of 0.05; and 3) The staff's problems on energy conservation were at a moderate level. Recommendations from staff about energy conservation were as follows : As for receipt of information, Ang Thong Hospital should increasingly disseminate information on energy conservation; As for the knowledge on energy conservation, each department should provide various backgrounds and status to share opinions; and Ang Thong Hospital should provide suggestion boxes to know what activities of energy conservation the staff want.

Keyword : the participation of staffs in energy conservation

บทนำ

พลังงานเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งสำหรับมนุษย์ในการดำเนินชีวิตประจำวันทั้งในเรื่องส่วนตัว การทำงาน หรือการพักผ่อนหย่อนใจ ซึ่งเป็นที่ยอมรับและเข้าใจกันว่าพลังงานเป็นปัจจัยพื้นฐานในการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของทุกประเทศ มนุษย์ใช้พลังงานในการผลิตกระแสไฟฟ้า การคมนาคมขนส่ง การบริการ การผลิตทั้งในภาคเกษตรกรรม และภาคอุตสาหกรรม ที่มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว จากการที่เราใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และพลังงานเพิ่มขึ้น ทำให้เราต้องเผชิญกับปัญหาการขาดแคลนของพลังงาน และปัญหาทางด้านมลพิษ กล่าวได้ว่าการใช้พลังงานเป็นตัวการก่อมลพิษที่สำคัญ อาจจะทำให้กระทบต่อมาตรฐานการดำรงชีวิตหรือคุณภาพชีวิตของมนุษย์ได้ ดังนั้นจึงเริ่มมีมาตรการให้มีการประหยัดพลังงานเกิดขึ้น

รัฐบาลได้ตระหนักถึงปัญหาวิกฤติพลังงานและเริ่มดำเนินการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525-2529) ต่อมาเมื่อมีการตราพระราชบัญญัติ การส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. 2535 ขึ้นโดยรัฐบาลใช้นโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพควบคู่ไปกับการรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อมเพื่อนำไปสู่การสร้างเสริมความเข้มแข็งแก่เศรษฐกิจของประเทศไทยโดยรวม นโยบายสำคัญในการบริหารจัดการด้านพลังงานของประเทศไทย คือการพัฒนาพลังงานสะอาดเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน (กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน, 2551) ต่อมาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) รัฐบาลส่งเสริมให้มีการจัดการอนุรักษ์พลังงานตามพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. 2535 เพื่อให้มีการนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ตลอดจนจรรยาบรรณเพื่อสร้างจิตสำนึกในด้านการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อมในกลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่มอย่างต่อเนื่องจากในปัจจุบันแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

(พ.ศ. 2555-2559) รัฐบาลได้เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในทุกระดับ โดยสร้างแรงจูงใจในการลดการใช้พลังงาน และดำเนินมาตรการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานตั้งแต่ระดับบุคคล ครัวเรือน ชุมชน องค์กรและประเทศ มีการใช้มาตรการผังเมืองโดยเฉพาะในเมืองใหญ่และเมืองอุตสาหกรรมเพื่อการอนุรักษ์และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน (สำนักคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2555, หน้า 90)

โรงพยาบาลเป็นองค์กรที่ใช้พลังงานมาก เนื่องจากมีการให้บริการตลอด 24 ชั่วโมง และมีการใช้พลังงานเพื่อตอบสนองต่อกิจกรรมการให้บริการทางการแพทย์อีกทั้งยังมีแนวโน้มการเพิ่มของอัตราความต้องการใช้พลังงานตามการเติบโตทางเศรษฐกิจและความต้องการบริการด้านสาธารณสุขของประเทศซึ่งมี พ.ร.ฎ. ว่าด้วยกำหนดอาคารควบคุม พ.ศ. 2538 กล่าวคืออาคารใดที่มีการใช้พลังงานไฟฟ้าเกินกว่า 1,000 กิโลวัตต์ ถือเป็นอาคารควบคุมการใช้พลังงานและต้องปฏิบัติตาม พ.ร.ฎ. ดังกล่าว คือต้องมีการสำรวจการใช้พลังงาน และดำเนินการตามแผนควบคุมการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการใช้พลังงานของโรงพยาบาลก็อยู่ในข่ายของอาคารควบคุม ที่ต้องปฏิบัติตาม พ.ร.ฎ. ดังกล่าว (กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน 2554, หน้า 1)

โรงพยาบาลอ่างทองเป็นโรงพยาบาลทั่วไป ขนาด 300 เตียง สังกัดกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข มีพันธกิจที่สำคัญคือ ให้บริการด้านการรักษาพยาบาลแก่ประชากรทุกวัย ส่งเสริมสุขภาพ ควบคุมป้องกันโรคและเผยแพร่ความรู้ด้านการรักษาสุขภาพของประชากร และเป็นศูนย์กลางแห่งการเป็นผู้นำด้านสุขภาพอนามัย จึงมีการใช้พลังงานหลายรูปแบบ เช่น ระบบปรับอากาศ ระบบแสงสว่าง ระบบความร้อน และการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ การอนุรักษ์พลังงานจึงจำเป็นต้องใช้พลังงานในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยความร่วมมือจากบุคลากรในโรงพยาบาล (โรงพยาบาลอ่างทอง 2557, หน้า 3)

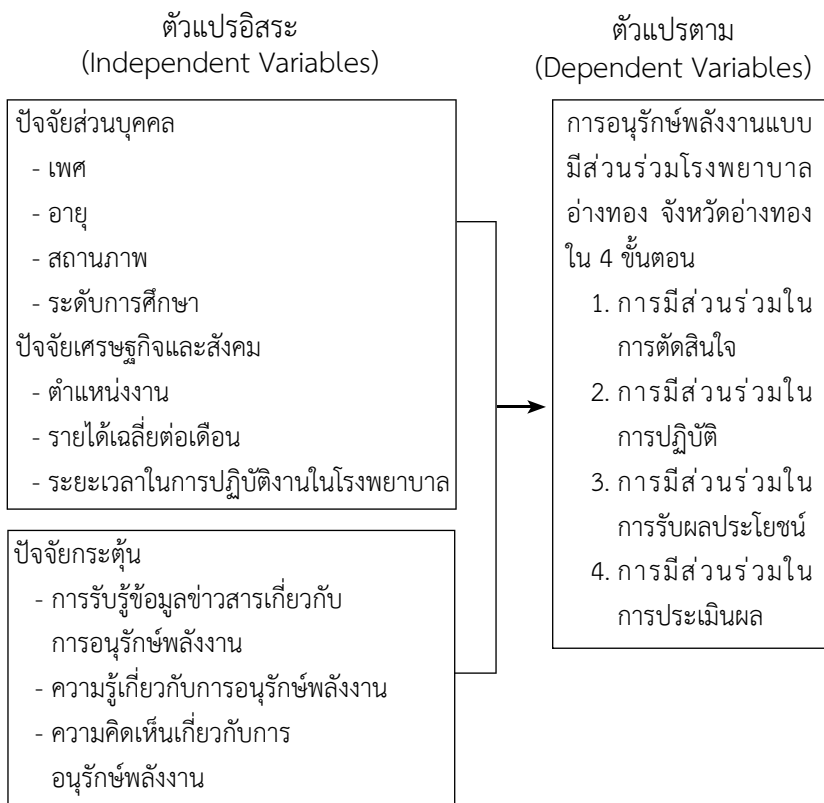
ด้วยตระหนักถึงปัญหาวิกฤตการณ์พลังงานและปัญหาสิ่งแวดล้อมดังกล่าว และต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่อง การอนุรักษ์พลังงานแบบมีส่วนร่วมในโรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง โดยผลการศึกษครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดหวังว่าจะเป็นแนวทางปฏิบัติในการส่งเสริมปรับปรุงและการใช้พลังงานให้เกิดประโยชน์คุ้มค่ามากที่สุด รวมถึงลดการใช้พลังงานอย่างฟุ่มเฟือยซึ่งเป็นการช่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและบรรเทาการเกิดปัญหาภาวะโลกร้อนได้อีกทางหนึ่งด้วย และเพื่อพัฒนาศักยภาพของโรงพยาบาลอ่างทองให้เป็นโรงพยาบาลเพื่อการอนุรักษ์พลังงานต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Objective)

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง
3. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะของบุคลากรในการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการอนุรักษ์พลังงาน จึงได้ทำการศึกษา การอนุรักษ์พลังงานแบบมีส่วนร่วม โรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ตามกรอบแนวคิดทฤษฎีการมีส่วนร่วมของ โคเฮนและอัฟฮอฟ (Cohen and Uphoff 1980, p. 35) ใน 4 ขั้นตอนคือ 1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ 2. การมีส่วนร่วมในปฏิบัติ 3. การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และ 4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงระดับการมีส่วนร่วมของบุคลากรในวางแผนอนุรักษ์พลังงานแบบมีส่วนร่วมในโรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง
2. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของบุคลากรในวางแผนอนุรักษ์พลังงานแบบมีส่วนร่วมในโรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง

3. ทำให้ทราบถึงปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะของบุคลากร
ในวางแผนอนุรักษ์พลังงานแบบมีส่วนร่วมในโรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัด
อ่างทอง

4. สามารถนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาไปเป็นแนวทางในการ
ดำเนินการ ส่งเสริมให้บุคลากรมีการอนุรักษ์พลังงานแบบมีส่วนร่วมใน
โรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง

ขอบเขตของการศึกษา (Scope of Study)

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา : ลักษณะการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิง
ปริมาณ (Quantitative Research) โดยทำการศึกษาถึงระดับของการมี
ส่วนร่วม การทดสอบความแตกต่างของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วม
ของบุคลากรในการอนุรักษ์พลังงาน โรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง

2. ขอบเขตด้านประชากร : บุคลากรในโรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัด
อ่างทอง ที่มีอายุ ระหว่าง 18-60 ปี จำนวน 937 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 30 มิถุนายน
2557) ซึ่งประกอบด้วย 1.) กลุ่มแพทย์สาขาต่าง ๆ 2.) กลุ่มพยาบาลแผนก
ต่าง ๆ และ 3.) กลุ่มเจ้าหน้าที่แผนกต่าง ๆ

3. ขอบเขตด้านพื้นที่: พื้นที่ศึกษา คือ โรงพยาบาลอ่างทอง ตำบล
บางแก้ว อำเภอมือง จังหวัดอ่างทอง

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา: การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดระยะเวลาในการ
ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2559 – วันที่ 1
สิงหาคม พ.ศ. 2559

5. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

5.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ประกอบด้วย

- 1) ปัจจัยส่วนบุคคล
 - เพศ
 - อายุ
 - สถานภาพสมรส
 - ระดับการศึกษา
- 2) ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
 - ตำแหน่งงาน
 - รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
 - ระยะเวลาในการปฏิบัติงานในโรงพยาบาล
- 3) ปัจจัยกระตุ้น
 - การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงาน
 - ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงาน
 - ความคิดเห็นเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงาน

5.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ประกอบด้วย

การอนุรักษ์พลังงานแบบมีส่วนร่วมในโรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง แบ่งเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

- 1) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision making)
- 2) การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ (Implementation)
- 3) การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ (Benefits)
- 4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation)

ระเบียบวิธีวิจัย (Methodology)

1. ประชากรเป้าหมายและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรเป้าหมาย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คอ บุคลากรในโรงพยาบาล อ่างทอง จังหัดอ่างทอง ได้แก่ 1) กลุ่มแพทย จ้านวน 117 คน 2) กลุ่มพยาบาล จ้านวน 421 คน และ 3) กลุ่มเจ้าหน้าที่อื่น ๆ จ้านวน 399 คน รวมทั้งสิ้น 937 คน (ฝ่ายการเจ้าหน้าที่ โรงพยาบาลอ่างทอง. 2557, หน้า 5)

1.2 ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ได้จากการ สุ่มตัวอย่างจากประชากรเป้าหมาย ซึ่งเป็นบุคลากรในโรงพยาบาลอ่างทอง ทั้งหมด 937 คน ผู้วิจัยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973, p.735) ซึ่งจากการคำนวณ ได้ขนาดของกลุ่ม ตัวอย่างเพื่อใช้ในการวิจัยจ้านวน 400 คน

1.3 การสุ่มตัวอย่าง

การวิจัยค้างนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Proportional Cluster Random Sampling) จากกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มงาน ต่าง ๆ 3 กลุ่มใหญ่ ได้แก่ กลุ่มแพทย กลุ่มพยาบาล และกลุ่มเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ซึ่งจะได้บุคลากรออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ หรือเป็นระดับชั้น (Strata) หลังจากนั้น จะทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ภายในกลุ่มย่อยอีกครั้ง เพื่อที่จะได้กลุ่มตัวอย่างมาใช้ในการวิจัย ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างจ้านงตามกลุ่มงานของโรงพยาบาล อ่างทอง จังหัดอ่างทอง

สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม	จ้านวนผู้ตอบ	
	ประชากร(N)	กลุ่มตัวอย่าง(n)
กลุ่มแพทย	117	50
กลุ่มพยาบาล	421	180
กลุ่มเจ้าหน้าที่อื่น ๆ	399	170
รวม	937	400

ที่มา : กลุ่มบริหารงานบุคคล โรงพยาบาลอ่างทอง (2557, หน้า 10)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) โดยศึกษาจาก แนวคิด ทฤษฎี และผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 7 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ตำแหน่งงาน รายได้ต่อเดือน ระยะเวลาในการปฏิบัติงานในโรงพยาบาลอ่างทอง โดยมีลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิด (Close-ended Questions) และแบบปลายเปิด (Open-ended Questions)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ ตำแหน่ง รายได้ต่อเดือน ระยะเวลาในการปฏิบัติงานในโรงพยาบาล โดยมีลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิด (Close-ended Questions) และแบบปลายเปิด (Open-ended Questions)

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยกระตุ้น การรับรู้ข่าวสาร เกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานของบุคลากรโรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ระบุแหล่งข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ จากสื่อบุคคล เช่น คณะกรรมการอนุรักษ์พลังงานในโรงพยาบาล เพื่อนร่วมงาน จากสื่อมวลชนได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์หรือวารสาร สิ่งตีพิมพ์เช่น แผ่นพับ โปสเตอร์ และสื่อจากเทคโนโลยี (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ

ส่วนที่ 4 คำถามความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานของบุคลากร โรงพยาบาลอ่างทอง โดยมีลักษณะของคำถามเป็นคำถามปลายปิด 2 ตัวเลือก มีทั้งข้อความเชิงบวกและเชิงลบคละกันไป

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานแบบมีส่วนร่วม โรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมในการวางแผน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ การมี

ส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการประมวลผล โดยมีลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ส่วนที่ 6 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการอนุรักษ์พลังงานแบบมีส่วนร่วม โรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง โดยมีลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ส่วนที่ 7 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการอนุรักษ์พลังงานของบุคลากรโรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง มีลักษณะคำถามเป็นแบบปลายเปิด

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล (Statistics Analysis)

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ผลการศึกษาด้วยโปรแกรม SPSS ใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยกระตุ้น ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะเวลาในการปฏิบัติงานในโรงพยาบาลอ่างทอง ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานของบุคลากรโรงพยาบาลอ่างทอง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานของบุคลากรโรงพยาบาลอ่างทอง ความคิดเห็นและระดับการมีส่วนร่วมของบุคลากรเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานของโรงพยาบาลอ่างทอง ด้วยการบรรยายลักษณะทั่วไปของข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ อัตราส่วน ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ความถี่ (Frequency) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : SD) และทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม สำหรับตัวแปรอิสระที่แบ่งเป็น 2 กลุ่มย่อย ใช้สถิติแบบ (t-test) ส่วนตัวแปรที่มีมากกว่า 2 กลุ่มย่อยขึ้นไปใช้การวิเคราะห์ผันแปรทางเดียว (One-way Analysis of Variance : One way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ จากความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลปัจจัยเศรษฐกิจและสังคม และปัจจัยกระตุ้น โดยใช้สถิติตามวิธีของ Scheffe'

ผลการวิจัย (Results)

1. การมีส่วนร่วมของบุคลากรในการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาล อ่างทอง จังหวัดอ่างทอง อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 54.00 ทั้งนี้เนื่องจากบุคลากรในโรงพยาบาลอ่างทองไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอนุรักษ์พลังงานได้อย่างทั่วถึง ร้อยละ 57.75 เนื่องจากบุคลากรในโรงพยาบาลอ่างทอง ที่มีตำแหน่งงาน ได้แก่ พยาบาล มีมากกว่าแพทย์และเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ถึง ร้อยละ 45.00 ถือว่าเป็นตำแหน่งงานที่มากที่สุดในโรงพยาบาล ซึ่งพยาบาล จะทำงานไม่เป็นเวลาจึงทำให้การได้รับข้อมูลข่าวสารเป็นไปอย่างไม่ทั่วถึงและ ไม่มีประสิทธิภาพ รวมไปถึงบุคลากรส่วนใหญ่ได้มีการระบุถึงปัญหาและ อุปสรรคที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ บุคลากรส่วนใหญ่มีภาระหน้าที่ในการทำงาน ที่จะต้องรับผิดชอบตลอดทั้งวัน และการจัดกิจกรรมหรืออบรมเกี่ยวกับการ อนุรักษ์พลังงานส่วนใหญ่มักจะเป็นเวลาทำงานและด้วยภาระหน้าที่ใน การปฏิบัติงานตลอดทั้งวัน ส่งผลให้บุคลากรเกิดความรู้สึกเหน็ดเหนื่อย จนใน บางครั้งไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมหรือเข้าร่วมอบรมในการอนุรักษ์พลังงานได้

2. การเปรียบเทียบความแตกต่าง ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมี ส่วนร่วมของบุคลากรในการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัด อ่างทอง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยเศรษฐกิจและสังคม และปัจจัย กระตุ้น พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน การมีส่วนร่วมของบุคลากรในการ อนุรักษ์พลังงาน โรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ไม่แตกต่างกัน และ ในปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม และปัจจัยกระตุ้นที่ต่างกัน การมีส่วนร่วม ของบุคลากรในการอนุรักษ์พลังงาน โรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง แตกต่างกัน โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการมี ส่วนร่วมของบุคลากรในการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัด อ่างทอง พบว่า

ปัจจัยด้านเพศ จากผลการศึกษาพบว่า บุคลากรในโรงพยาบาลอ่างทองเพศหญิงมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงานมากกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องมาจากบุคลากรในโรงพยาบาลอ่างทองส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 82.20 และเพศชายร้อยละ 17.80 การศึกษาระดับปริญญาตรีมีถึงร้อยละ 64.00 ส่งผลให้บุคลากรทั้งเพศหญิงและเพศชายมีการศึกษาระดับเท่ากันมากที่สุด ทำให้เพศหญิงและเพศชายมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงานไม่แตกต่างกัน

ปัจจัยด้านอายุ จากผลการศึกษาพบว่า บุคลากรในโรงพยาบาลอ่างทองที่มีอายุแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทองไม่แตกต่างกัน เนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษามีอายุระหว่าง 30-39 ปี ร้อยละ 34.30 ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีภาระงานมากเนื่องจากปฏิบัติงานในโรงพยาบาลมากกว่า 10 ปี สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาวนา วีชรเสถียร (2545) ได้ศึกษาการประหยัดพลังงานไฟฟ้าในสำนักงานของบุคลากรในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผลการศึกษา พบว่า การรับรู้เรื่องมาตรการการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และความรู้เกี่ยวกับการใช้พลังงานไฟฟ้าอย่างประหยัดของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ ไม่มีความสัมพันธ์กับเพศ อายุ ระดับการศึกษา สายงาน ทั้งสาย ก. สาย ข. และสาย ค. นอกจากนั้น พฤติกรรมประหยัดพลังงานไฟฟ้าของบุคลากรทั้ง 3 สาย ไม่มีความแตกต่างกัน สามารถอธิบายได้ว่าไม่ว่าจะอายุมากหรืออายุน้อย ก็มีความรู้และความตระหนักในการอนุรักษ์พลังงานเหมือนกัน

ปัจจัยด้านสถานภาพ จากผลการศึกษาพบว่า บุคลากรในโรงพยาบาลอ่างทองที่มีสถานภาพแตกต่างกันการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยได้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มี

สถานภาพโสดจำนวน ร้อยละ 44.00 มีระดับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงาน แตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสจำนวนร้อยละ 48.80 โดยประชากรที่มีสถานภาพโสดมีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทองน้อยกว่าประชากรที่มีสถานภาพสมรส ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสมีจำนวนมากกว่า สอดคล้องกับลักษณะการทำงานของบุคลากรที่มีสถานภาพโสดซึ่งบุคลากรส่วนใหญ่ที่อยู่ในตำแหน่งพยาบาลจะขึ้นเวรมากกว่าบุคลากรที่มีสถานภาพสมรส จึงทำให้บุคลากรที่มีสถานภาพโสดมีส่วนร่วมของในการอนุรักษ์พลังงานน้อยกว่าบุคลากรที่มีสถานภาพสมรส ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ปัจจัยด้านระดับการศึกษา จากผลการศึกษาพบว่า บุคลากรในโรงพยาบาลอ่างทองที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงาน โรงพยาบาลอ่างทองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยได้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ พบว่า บุคลากรที่มีระดับการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรีจำนวน ร้อยละ 4.50 มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง แตกต่างกับบุคลากรที่มีระดับการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรี จำนวนร้อยละ 29.30 และ 64.00 ตามลำดับ โดยบุคลากรที่มีระดับการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง น้อยกว่าบุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี แสดงว่าความแตกต่างด้านระดับการศึกษามีผลต่อระดับการเข้ามามีส่วนร่วมของบุคลากรในการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง สอดคล้องกับงานวิจัยของนรินุช วลัยุทธ์เสถียร (2545) ได้ศึกษาการใช้ไฟฟ้าอย่างเหมาะสมของพนักงานการไฟฟ้านครหลวง ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างพนักงานการไฟฟ้านครหลวงมีพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าใน ระดับที่

ค่อนข้างเหมาะสม ผลการวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่ายพบว่า การใช้ไฟฟ้าอย่างเหมาะสมแปรผันตามอายุ ความรู้เกี่ยวกับการใช้ไฟฟ้าอย่างเหมาะสมทัศนคติเกี่ยวกับการใช้ไฟฟ้าอย่างเหมาะสม และรายได้ และแปรผกผันกับเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนการวิเคราะห์การถดถอยพหุพบว่า ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกตัวบุคคลทั้งหมดอธิบายการแปรผันของการใช้ไฟฟ้าได้ร้อยละ 15.70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับการวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบขั้นตอนพบว่า ความรู้เกี่ยวกับการใช้ไฟฟ้าอย่างเหมาะสม สามารถอธิบายการแปรผันของการใช้ไฟฟ้าอย่างเหมาะสมได้ดีที่สุด คือ ร้อยละ 8.20 รองลงไปเป็นทัศนคติเกี่ยวกับการใช้ไฟฟ้าอย่างเหมาะสม การศึกษา และอายุ โดยอธิบายเพิ่มเติมได้ร้อยละ 3.30 2.50 และ 1.00 ตามลำดับ ส่วนตัว แสดงให้เห็นถึงความสำคัญในด้านการศึกษาส่งผลกระทบต่อการใช้ไฟฟ้าอย่างเหมาะสมของบุคลากรในการอนุรักษ์พลังงาน ดังนั้นระดับการศึกษาแตกต่างกันการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงาน โรงพยาบาลอ่างทองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 ปัจจัยเศรษฐกิจและสังคมที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง

ปัจจัยด้านตำแหน่งงาน จากผลการศึกษาพบว่า บุคลากรในโรงพยาบาลอ่างทองที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกันการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงาน โรงพยาบาลอ่างทองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยบุคลากรโรงพยาบาลอ่างทองที่มีตำแหน่งงานเป็นพยาบาล ร้อยละ 45.00 พบว่าบุคลากรที่มีตำแหน่งเป็นพยาบาล มีระดับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง แตกต่างกับบุคลากรที่เป็นแพทย์และเจ้าหน้าที่อื่น ๆ โดยบุคลากรที่มีตำแหน่งเป็นพยาบาล มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วม ในการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทองมากกว่าตำแหน่งที่เป็นแพทย์และเจ้าหน้าที่อื่น ๆ แสดงให้เห็นว่าความแตกต่างด้านตำแหน่งมีผลต่อ

ระดับการเข้ามามีส่วนร่วมของบุคลากรในการอนุรักษ์พลังงานในโรงพยาบาล อ่างทอง ซึ่งพยาบาลเป็นตำแหน่งที่มีบุคลากรมากที่สุดในโรงพยาบาลจึงทำให้มีจำนวนการเข้ามามีส่วนร่วมมากที่สุดเช่นกัน ดังนั้น ตำแหน่งงานแตกต่างกัน การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงาน โรงพยาบาลอ่างทองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ปัจจัยด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน จากผลการศึกษาพบว่า บุคลากรในโรงพยาบาลอ่างทองที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงาน โรงพยาบาลอ่างทองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากบุคลากรที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตั้งแต่ 20,001-30,000 บาท ร้อยละ 34.50 มีระดับการมีส่วนร่วมมากกว่าประชากรที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท ซึ่งรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตั้งแต่ 20,001-30,000 บาท จะสอดคล้องกับระยะเวลาในการปฏิบัติงานนาน 10-20 ปี โดยประมาณ และเป็นช่วงเวลาที่มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงาน โรงพยาบาลอ่างทองมากที่สุดเช่นกัน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พรพนศิริ ยุติศรี (2546) ได้ศึกษาพฤติกรรมการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีพฤติกรรมการประหยัดพลังงานไฟฟ้าในระดับสูง และพบว่า ความรู้เกี่ยวกับการประหยัดพลังงานไฟฟ้าเป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการประหยัดพลังงานไฟฟ้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และทัศนคติต่อการประหยัดพลังงานไฟฟ้าเป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการประหยัดพลังงานไฟฟ้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนแผนการเรียน อาชีวพาหุหน้าครอบครัว รายได้เฉลี่ยครอบครัวต่อเดือน จำนวนสมาชิกในครอบครัว และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการประหยัดพลังงานไฟฟ้าเป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการประหยัดพลังงานไฟฟ้าอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น รายได้เฉลี่ย

ต่อเดือนแตกต่างกันการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงาน โรงพยาบาลอ่างทอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ปัจจัยด้านระยะเวลาในการปฏิบัติงานในโรงพยาบาล จากผลการ ศึกษาพบว่า บุคลากรในโรงพยาบาลอ่างทองที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน แตกต่างกันการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงาน โรงพยาบาลอ่างทองแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งทั้งนี้อาจเนื่องมาจากบุคลากรส่วน ใหญ่มีจำนวนระยะเวลาในการปฏิบัติงานในโรงพยาบาล 10-20 ปี ร้อยละ 33.50 ขัดแย้งกับผลงานวิจัยของ ธรรมชาติ สืบสินธุ์สกุลไชย (2547) ได้ศึกษา ความรู้และเจตคติต่อการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของพนักงานการไฟฟ้า ฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า ความรู้เกี่ยวกับการประหยัด พลังงานไฟฟ้าของพนักงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง เจตคติต่อการ ประหยัดพลังงานไฟฟ้าของพนักงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับค่อนข้างดี การเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับการประหยัดพลังงานไฟฟ้า เมื่อพิจารณาปัจจัยส่วนบุคคล ทั้ง 5 ปัจจัย พบว่า พนักงานที่จัดอยู่ในกลุ่มหรือระดับของปัจจัยต่อไปนี้คือ เพศ ระดับการศึกษา ระยะเวลาทำงานใน กฟผ. ที่ต่างกัน มีความรู้ เกี่ยวกับการ ประหยัดพลังงานไฟฟ้าไม่ต่างกัน ส่วนพนักงานที่มีระดับของปัจจัยต่อไปนี้คือ อายุ และหน่วยงานสังกัด มีความรู้เกี่ยวกับการประหยัดพลังงานไฟฟ้าต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการประหยัดพลังงานไฟฟ้า เมื่อพิจารณาปัจจัยส่วนบุคคลทั้ง 5 ปัจจัย พบว่า พนักงานที่จัดอยู่ในกลุ่มหรือ ระดับของปัจจัยต่อไปนี้คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีเจตคติต่อการ ประหยัดพลังงานไฟฟ้าไม่ต่างกัน ส่วนพนักงานที่มีระดับของปัจจัยต่อไปนี้คือ ระยะเวลาทำงานใน กฟผ. และหน่วยงานสังกัด มีเจตคติต่อการประหยัด พลังงานต่างกันอย่างมีนัยสำคัญความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับการ ประหยัดพลังงานไฟฟ้า และเจตคติต่อการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของพนักงาน การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พบว่า ความรู้เกี่ยวกับการประหยัด

พลังงานไฟฟ้า มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการประหยัดพลังงานไฟฟ้า โดยความรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการประหยัดพลังงานไฟฟ้า ดังนั้นระยะเวลาในการปฏิบัติงานในโรงพยาบาลแตกต่างกันการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 ปัจจัยกระตุ้นที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง

ปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร จากผลการวิจัยพบว่า บุคลากรที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยบุคลากรส่วนใหญ่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงาน ร้อยละ 57.75 สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สมพร พิมลรัตน์ (2545) การศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการประหยัดพลังงาน เพื่อลดปัญหาภาวะโลกร้อนของบุคลากรสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการประหยัดพลังงานเพื่อลดปัญหาภาวะโลกร้อนของบุคลากรสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ได้แก่ อายุ อายุการทำงานที่สถาบันฯ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารและทัศนคติส่วนปัจจัยที่ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการประหยัดพลังงานเพื่อลดปัญหาภาวะโลกร้อนของบุคลากรสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ได้แก่ เพศ สถานภาพ ภูมิฐานะการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งหน่วยงานที่สังกัด รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และความรู้ความเข้าใจ (สุคนธ์ มาศนุ้ย, 2551) อธิบายได้ว่าบุคลากรที่การรับรู้ข้อมูลข่าวสารมาก ระดับการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทองก็มากตามไปด้วย ดังนั้น การรับรู้ข้อมูลข่าวสารแตกต่างกันการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงาน จากผลการวิจัยพบว่าบุคลากรที่มีความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานแตกต่างกันการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยบุคลากรส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานร้อยละ 47.00 สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ธรรมชาติ สืบสินธุ์สกุลไชย (2547) ได้ศึกษาความรู้และเจตคติต่อการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า ความรู้เกี่ยวกับการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของพนักงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง เจตคติต่อการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของพนักงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับค่อนข้างดี การเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับการประหยัดพลังงานไฟฟ้า เมื่อพิจารณาปัจจัยส่วนบุคคลทั้ง 5 ปัจจัย พบว่า พนักงานที่จัดอยู่ในกลุ่มหรือระดับของปัจจัยต่อไปนี้คือ เพศ ระดับการศึกษา ระยะเวลาทำงานใน กฟผ. ที่ต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการประหยัดพลังงานไฟฟ้าไม่ต่างกัน ส่วนพนักงานที่มีระดับของปัจจัยต่อไปนี้คือ อายุ และหน่วยงานสังกัด มีความรู้เกี่ยวกับการประหยัดพลังงานไฟฟ้าต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการประหยัดพลังงานไฟฟ้า เมื่อพิจารณาปัจจัยส่วนบุคคลทั้ง 5 ปัจจัย พบว่า พนักงานที่จัดอยู่ในกลุ่มหรือระดับของปัจจัยต่อไปนี้คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีเจตคติต่อการประหยัดพลังงานไฟฟ้าไม่ต่างกัน ส่วนพนักงานที่มีระดับของปัจจัยต่อไปนี้คือ ระยะเวลาทำงานใน กฟผ. และหน่วยงานสังกัด มีเจตคติต่อการประหยัดพลังงานต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับการประหยัดพลังงานไฟฟ้า และเจตคติต่อการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พบว่า ความรู้เกี่ยวกับการประหยัดพลังงานไฟฟ้า มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการประหยัดพลังงานไฟฟ้า โดยความรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการประหยัดพลังงานไฟฟ้า ดังนั้น ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานแตกต่างกัน การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์

พลังงานโรงพยาบาลอ่างทองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ปัญหา อุปสรรคของบุคลากรในการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาล
อ่างทอง จังหวัดอ่างทอง สรุปได้ดังนี้

**ระดับปัญหาและอุปสรรคในการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการ
อนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ในระดับการตัดสินใจ**
โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าปัญหาและอุปสรรค
ในการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทอง
จังหวัดอ่างทอง ในระดับตัดสินใจบุคลากรในการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาล
อ่างทอง จังหวัดอ่างทอง อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ
แล้วพบว่า การที่โรงพยาบาลอ่างทองขาดการค้นหาสาเหตุการอนุรักษ์พลังงาน
ในโรงพยาบาลมีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด สอดคล้องกับแนวทางการแก้ไขและ
ข้อเสนอแนะได้จากการเขียนตอบแบบสอบถาม ควรมีการประชาสัมพันธ์สาเหตุ
ของการอนุรักษ์พลังงานในโรงพยาบาล รวมถึงกิจกรรมและโครงการภายใน
โรงพยาบาลผ่านสื่อที่ทันสมัยและเข้าใจง่ายเพื่อให้สอดคล้องกับกระแสของสื่อ
ในยุคปัจจุบัน

**ระดับปัญหาและอุปสรรคในการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการ
อนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ในระดับการปฏิบัติ**
โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าปัญหาและอุปสรรคในการ
มีส่วนร่วมของบุคลากรระดับการปฏิบัติ ในการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาล
อ่างทอง อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบแล้วพบว่า
การวางนโยบาย แผนงาน โครงการกิจกรรมไม่สนองต่อความต้องการของ
โรงพยาบาลมีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด สอดคล้องกับแนวทางการแก้ไขและข้อเสนอ
แนะที่ได้จากการเขียนตอบแบบสอบถาม พบว่า การวางนโยบาย แผนงาน และ
โครงการกิจกรรมของโรงพยาบาลไม่มีความต่อเนื่องจึงทำให้การตอบสนองของ
บุคลากรไม่ค่อยดีเท่าไรนัก

ระดับปัญหาและอุปสรรคในการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ในระดับการรับผลประโยชน์ โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางแสดงว่า ปัญหาและอุปสรรคในการมีส่วนร่วมของประชาชนในระดับการรับผลประโยชน์ ในการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเรียงองค์ประกอบแล้วพบว่า การขาดการใช้พลังงานอย่างคุ้มค่ามีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด สอดคล้องกับแนวทางการแก้ไขและข้อเสนอแนะที่ได้จากการเขียนตอบแบบสอบถาม พบว่า โรงพยาบาลอ่างทองขาดการใช้พลังงานอย่างคุ้มค่าเนื่องจากการวางนโยบาย แผนงานกิจกรรมและการรณรงค์เป็นไปอย่างไม่ต่อเนื่อง

ระดับปัญหาและอุปสรรคในการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ในระดับการประเมินผล โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าปัญหาและอุปสรรคในการมีส่วนร่วมของประชาชนในระดับการประเมินผลในการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเรียงองค์ประกอบแล้วพบว่า การขาดความต่อเนื่องในการประเมินผลมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด สอดคล้องกับแนวทางการแก้ไขและข้อเสนอแนะที่ได้จากการเขียนตอบแบบสอบถามพบว่า โรงพยาบาลอ่างทองมีการวางแผนงาน กิจกรรมและการรณรงค์เป็นไปอย่างต่อเนื่อง จึงขาดความต่อเนื่องในการประเมินผลเช่นกัน

การอภิปรายผลจากการวิจัย

จากผลการศึกษาการอนุรักษ์พลังงานแบบมีส่วนร่วมโรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ผู้วิจัยได้นำผลที่ได้จากการอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมของบุคลากรในการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาล อ่างทอง

จากผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมของบุคลากรในการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทอง กลุ่มตัวอย่างการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทอง ภาพรวมในแต่ละขั้นตอนอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 54.00 ได้แก่ ขั้นตอนการตัดสินใจ ขั้นตอนการปฏิบัติ ขั้นตอนการรับผลประโยชน์ และขั้นตอนการประเมินผล ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอนุรักษ์พลังงานได้เพียง ร้อยละ 57.75 และบุคลากรในโรงพยาบาลอ่างทองที่มีตำแหน่งงานพยาบาล มากที่สุดถึงร้อยละ 45.00

ดังนั้น จากผลการศึกษาประธานและคณะกรรมการของโรงพยาบาลอ่างทอง และผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการในทุกขั้นตอนของการมีส่วนร่วม ควรหาวิธีการให้บุคลากรในโรงพยาบาลอ่างทองหันมาให้ความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการในทุกขั้นตอนที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานเพิ่มมากขึ้น โรงพยาบาลอ่างทองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเร่งส่งเสริมและให้การสนับสนุนในด้านการประชาสัมพันธ์ให้แก่บุคลากรโรงพยาบาลอ่างทอง ได้ทราบถึงกิจกรรมหรือโครงการในทุกขั้นตอนที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานเพิ่มมากขึ้น โรงพยาบาลอ่างทองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเร่งส่งเสริมและให้การสนับสนุนด้านการประชาสัมพันธ์ให้แก่บุคลากรในโรงพยาบาลได้ทราบถึงกิจกรรมหรือโครงการที่ทางโรงพยาบาลจัดขึ้น เปิดโอกาสให้บุคลากรเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีส่วนร่วมในการเสียสละเวลาร่วมแรงร่วมใจในการจัดกิจกรรมหรือโครงการที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงาน ตลอดจนให้บุคลากรโรงพยาบาลอ่างทองมีโอกาสเข้าร่วมติดตามผล และตรวจสอบในทุกขั้นตอนของกิจกรรมหรือโครงการนั้น ๆ และจัดแบ่งเวลาให้บุคลากรทุกคนได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ให้ได้มากที่สุด

2. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงาน โรงพยาบาล อ่างทอง

จากผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทอง ในระดับปานกลาง ร้อยละ 57.75 สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สมพร พิมลรัตน์ (2545) การศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการประหยัดพลังงาน เพื่อลดปัญหาภาวะโลกร้อนของบุคลากรสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการประหยัดพลังงานเพื่อลดปัญหาภาวะโลกร้อนของบุคลากรสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ได้แก่ อายุ อายุการทำงานที่สถาบันฯ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารและทัศนคติส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการประหยัดพลังงานเพื่อลดปัญหาภาวะโลกร้อนของบุคลากร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ได้แก่ เพศ สถานภาพ ภูมิสำเนา การศึกษาสูงสุด ตำแหน่ง หน่วยงานที่สังกัด รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และความรู้ความเข้าใจ (สุนทร มาศนุ้ย, 2551) อธิบายได้ว่าบุคลากรที่การรับรู้ข้อมูลข่าวสารมาก ระดับการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทอง จังหวัดอ่างทองก็มากตามไปด้วย

ดังนั้น จากผลการศึกษาในส่วนของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงาน โรงพยาบาลอ่างทอง ดังกล่าวนี้เจ้าหน้าที่และหน่วยงานของทางโรงพยาบาลที่เกี่ยวข้อง ควรดำเนินการให้ความรู้ในเรื่องการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงานในช่องทางต่าง ๆ ประกาศได้อย่างทั่วถึง ครอบคลุมและเข้าใจ เช่น การทำหนังสือเวียนในหน่วยงานหรือการประกาศลง Intranet ในโรงพยาบาลเพิ่มเติม เพื่อที่ว่าบุคลากรที่เข้าทำงานไม่เป็นเวลาจะได้เข้าถึงข้อมูลได้มากขึ้น

3. ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทอง

จากผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานในระดับปานกลาง ร้อยละ 47.00 และมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทอง ในระดับปานกลาง ร้อยละ 57.75 เช่นกัน ซึ่งผลการศึกษาข้อสอดคล้องกับการศึกษาของ ภาวนา วีชรเสถียร (2545) ได้ศึกษาการประหยัดพลังงานไฟฟ้าในสำนักงานของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผลการศึกษา พบว่า การประหยัดพลังงานไฟฟ้าในสำนักงานของบุคลากรในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์ และรังสิต มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ การรับรู้มาตรการการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และความรู้เกี่ยวกับการใช้พลังงานไฟฟ้าอย่างประหยัดของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับเพศ อายุ ระดับการศึกษา สายงาน ทั้งสาย ก. สาย ข. และสาย ค. นอกจากนั้น พฤติกรรมประหยัดพลังงานไฟฟ้าของบุคลากรทั้ง 3 สาย ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้น จากผลการศึกษาในส่วนของความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทองดังกล่าวนี้เจ้าหน้าที่และหน่วยงานของทางโรงพยาบาลที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการให้ความรู้ที่ถูกต้อง และมีการประชาสัมพันธ์ฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานในโรงพยาบาลเพิ่มเติม เพื่อให้บุคลากรมีความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานในโรงพยาบาลถูกต้องมากยิ่งขึ้น

4. ปัญหา อุปสรรค ของบุคลากรเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทอง

จากผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีปัญหา อุปสรรค เกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานในระดับปานกลาง ร้อยละ 64.75 ซึ่งในแต่ละด้านมีปัญหา

และอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทอง ในด้านการตัดสินใจ ร้อยละ 68.75 ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทอง ในด้านการปฏิบัติ ร้อยละ 70.75 ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทอง ในด้านการรับผลประโยชน์ ร้อยละ 56.25 ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทองในด้านการประเมินผล ร้อยละ 57.25

ดังนั้น จากผลการศึกษาในส่วนของปัญหา อุปสรรค ของบุคลากรเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงาน โรงพยาบาลอ่างทองดังกล่าวนี้ สามารถพบปัญหาในแต่ละด้านดังนี้

1. ด้านการตัดสินใจ ขาดการค้นหาสาเหตุการอนุรักษ์พลังงานในโรงพยาบาลมีคะแนนเฉลี่ยสูง ที่สุดควรมีการประชาสัมพันธ์สาเหตุของการอนุรักษ์พลังงานในโรงพยาบาล รวมถึงกิจกรรมและโครงการ ภายในโรงพยาบาลผ่านสื่อที่ทันสมัยและเข้าใจง่ายเพื่อให้สอดคล้องกับกระแสของสื่อในยุคปัจจุบัน

2. ด้านการปฏิบัติ พบว่า การวางนโยบาย แผนงาน โครงการกิจกรรม ไม่สนองต่อความต้องการของโรงพยาบาลมีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด พบว่า การวางนโยบาย แผนงาน และโครงการกิจกรรมของโรงพยาบาลไม่มีความต่อเนื่องจึงทำให้บุคลากรไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในการอนุรักษ์พลังงานได้อย่างต่อเนื่อง

3. ด้านการรับผลประโยชน์ พบว่า การขาดการใช้พลังงานอย่างคุ้มค่า มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด พบว่า โรงพยาบาลอ่างทองขาดการใช้พลังงานอย่างคุ้มค่าเนื่องจากการวางนโยบาย แผนงานกิจกรรมและการรณรงค์เป็นไปอย่างไม่ต่อเนื่อง

4. ด้านการประเมินผล พบว่า การขาดความต่อเนื่องในการประเมินผลคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด พบว่า โรงพยาบาลอ่างทองมีการแผนงานกิจกรรมและการรณรงค์เป็นไปอย่างไม่ต่อเนื่อง จึงขาดความต่อเนื่องในการประเมินผลเช่นกัน

ข้อเสนอแนะจากผลงานวิจัย

จากการดำเนินการวิจัย มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1) ด้านผลการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการเข้าอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานโรงพยาบาลอ่างทอง เป็นปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของบุคลากรในโรงพยาบาลอ่างทอง ที่ผ่านมามีการดำเนินการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการจัดอบรมยังไม่เพียงพอ ดังนั้นควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานให้มากกว่านี้ เช่น การจัดกิจกรรมการจัดบอร์ดนิทรรศการ และการจัดประชุมการจัดอบรม โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญมาบรรยายเรื่องการอนุรักษ์พลังงานมาสอน และวิธีการอบรมควรเน้นให้ผู้เข้ารับการอบรมมีส่วนร่วมอย่างจริงจังในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในโรงพยาบาล โดยมีการติดตามการประเมินผล และนำเสนอผลการแก้ไขปัญหาย่อยอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ควรมีมาตรการสร้างแรงจูงใจให้แก่แผนกที่มีผลงานดีเด่น เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจ และยังเป็นแบบอย่างให้แก่แผนกอื่น ๆ ในโอกาสต่อไป

2) ด้านผลความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงาน กล่าวคือ แต่ละแผนกในโรงพยาบาลมีความหลากหลายด้านพื้นฐานทางสถานะ เช่น การศึกษา ระยะเวลาที่ทำงาน การเข้าทำงานไม่เป็นเวลาของแพทย์และพยาบาล สำหรับกรณีของบุคลากรบางกลุ่มที่ระบุว่าม้งานมาก และไม่มีเวลาเข้ารับการอบรมหรือร่วมโครงการต่าง ๆ ซึ่งโรงพยาบาลจัดขึ้น ดังนั้น การให้ความรู้ความเข้าใจกับบุคลากรในแต่ละแผนกต้องหาวิธีที่เหมาะสมที่ทำให้บุคลากรในแผนกเข้าใจตามวัตถุประสงค์ทางการเรียนรู้ที่ตั้งเอาไว้ และวิธีการ

ประเมินผลความรู้ความเข้าใจต้องเหมาะสมกับแผนกนั้น ๆ เช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานอาจจะทำโดยผ่านทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของโรงพยาบาล ซึ่งเป็นเครือข่ายที่บุคลากรภายในเข้ามาใช้บริการอยู่เป็นประจำ หรือหากมีการจัดอบรมขึ้นอาจจะต้องถ่ายวิดีโอเก็บไว้เพื่อเปิดให้บุคลากรที่ไม่ได้เข้าร่วมหรือไม่มีเวลาเข้ารับการอบรมผ่านทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของโรงพยาบาล

3) การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงาน จากการศึกษารูปแบบของการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ในแต่ละขั้นตอนอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 54.00 ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างที่ระบุว่าขาดโอกาสในการแสดงความคิดเห็น เนื่องจากการเข้าร่วมโครงการ หรือกิจกรรมต่าง ๆ เป็นไปอย่างไม่ต่อเนื่อง ดังนั้นเพื่อส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมในประเด็นดังกล่าวอย่างทั่วถึง ควรเปิดโอกาสให้บุคลากรในหน่วยงานผลัดเปลี่ยนกันเข้ามาเป็นกรรมการหรือคณะทำงานในโครงการของโรงพยาบาล ทั้งนี้โดยมีแกนนำหลักคอยเป็นผู้ประสานงานและให้คำแนะนำแก่คณะกรรมการ และคณะทำงานในแต่ละวาระ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน และสามารถดำเนินโครงการไปในทิศทางเดียวกัน

4) ด้านผลความคิดเห็น จากข้อเสนอแนะพบว่า บุคลากรส่วนใหญ่ไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ โรงพยาบาลไม่มีจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานอย่างต่อเนื่อง ประธานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่เข้มแข็งพอที่จะกระตุ้นให้เกิดการอนุรักษ์พลังงานในโรงพยาบาลอย่างจริงจัง ซึ่งมีผลต่อการมีส่วนร่วมและการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ดังนั้น โรงพยาบาลควรคัดเลือกประธานและหน่วยงานที่รับผิดชอบอย่างจริงจัง วางมาตรการให้มีการจัดกิจกรรมและการจัดอบรมหรือโครงการต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นทุกเดือน หมุนเวียนบุคลากรที่ทำงานไม่เป็นเวลา อย่างเช่น แพทย์และพยาบาลซึ่งเป็นบุคลากรส่วนใหญ่ในโรงพยาบาลได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ให้ได้มากที่สุด เพื่อ

ให้เกิดการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงานอย่างจริงจัง และทางโรงพยาบาลอาจทงควรเปิดกล่องรับความคิดเห็นขึ้นอีกช่องทางหนึ่ง เพื่อที่ว่าบุคลากรที่ไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมได้จริง ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานทำให้เกิดการมีส่วนร่วมอีกทางหนึ่งขึ้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการอนุรักษ์พลังงานในโรงพยาบาลและมีการประเมินผลเป็นไปอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1) การศึกษาวิจัย หรือเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงาน ควรมีการขยายขอบเขตการศึกษา ไปสู่สถาบันหรือโรงพยาบาลอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบกับกรวิจัยในครั้งนี้ ถึงตัวแปรและองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมอนุรักษ์พลังงาน และควรศึกษาวิจัยการมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถาบันหรือโรงพยาบาลอื่น ๆ ที่มีปัญหาทางด้านการใช้พลังงาน โดยเน้นถึงปัญหา และอุปสรรคที่สำคัญในการมีส่วนร่วมอนุรักษ์พลังงาน ตลอดจนแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

2) ควรศึกษารูปแบบการกระตุ้น สำหรับการใช้อบรมหรือการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงาน เช่น สื่อมีเดียหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีปัจจัยในการกระตุ้นการอนุรักษ์พลังงานในโรงพยาบาลอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน เพื่อเป็นแนวทางในการคัดเลือกรูปแบบที่เหมาะสมกับโรงพยาบาลในแต่ละแผนก และเพื่อกระตุ้นให้บุคลากรในโรงพยาบาลได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงานเพิ่มขึ้น

3) ควรศึกษาสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในลักษณะอื่น ๆ เช่น การวิเคราะห์ตัวแปรร่วม (MCA) เพื่อศึกษาว่าตัวแปรอิสระหลายตัวจะมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในการส่งผลต่อตัวแปรตามหรือไม่ และควรศึกษาการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงานของบุคลากร โดยใช้ระเบียบวิจัยเชิงคุณภาพนำมาเปรียบเทียบกับผลการวิจัยเชิงปริมาณ

4) ควรศึกษาบทบาทและแนวทางของสถาบันอื่น ๆ เช่น สถาบันการศึกษา หน่วยงานภาคเอกชน หรือรัฐวิสาหกิจ ในการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานในหน่วยงาน

เอกสารอ้างอิง

กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและการอนุรักษ์พลังงาน. (2551). **คู่มือภาคพลังงาน**. กรุงเทพฯ : บริษัทศรีสยาม การพิมพ์.

_____. (2554). **สถานการณ์พลังงานประเทศไทย**. ค้นเมื่อ วันที่ 1 มิถุนายน 2556 จาก <http://www.dede.go.th>.

ธรรมชาติ สืบสินธุ์สกุลไชย. (2547). **ความรู้และเจตคติต่อการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาการจัดการอุตสาหกรรม. บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

พรรณศิริ ยุติศรี. (2545). **พฤติกรรมการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดนนทบุรี**. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขานโยบายสิ่งแวดล้อม. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

ภาวนา วัชรเสถียร. (2545). **การประหยัดพลังงานของพนักงานในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์**. ปริญญาสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

โรงพยาบาลอ่างทอง. (2557). **แผนปฏิบัติการ พ.ศ. 2557**. ทบทวนเมื่อเดือนตุลาคม 2556.

สมพร พิมลรัตน์. (2545). แรงจูงใจในการประเมินพลังงานไฟฟ้าของครัวเรือน
ในจังหวัดพะเยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555).
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11. กรุงเทพฯ :
อรุณการพิมพ์.

สำนักงานส่งเสริมกรมอนุรักษ์พลังงาน. (2554). การประหยัดพลังงานใน
สถานที่ทำงาน. ค้นเมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2557. จาก [http://
www.environnet.in.th](http://www.environnet.in.th).

สุคนธ์ มาศนุ้ย. (2551). พฤติกรรมการประหยัดพลังงานเพื่อลดปัญหาภาวะ
โลกร้อนของบุคลากรสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

Cohen, John M. and Uphoff, Norman T. (1980). **Participation's
Place in Rural Development : Seeking Clarity Through
Specificity**. New York : World Development.

Yamane, T. (1978). **Elementary sampling theory**. Englewood
Cliffs : Prentice - Hall.